

“Stichting Naar School in Haïti”

Haïti, Kenscoff, september 2006

Beste lezers,

Heel hartelijk bedankt voor alle giften en hulp. Het is echt hartverwarmend dat u ons werk zo fantastisch ondersteunt, hierdoor is het voor ons mogelijk om veel kinderen in Haïti onderwijs te geven, te helpen en onze projecten uit te voeren. Ik maak het prima. Ik keek na 6 weken Nederland weer verlangend er naar uit om naar Haïti te gaan om de scholen op te starten en de baby's te verzorgen. Maar natuurlijk voelt het altijd erg dubbel, omdat ik afscheid van Herman moet nemen. Deze keer is het maar voor 6 weken, omdat ik er voor gekozen heb om in oktober in Nederland te zijn, om het vele werk voor de stichting te kunnen doen.

Aankomst in Haïti

Wouda Bakker-Beitler en ik zijn 19 augustus goed aan gekomen in Haïti. Wij werden voor de veiligheid bij het vliegveld afgehaald door meerdere mannen met onze eigen auto en Fenol, een beveiligingsman met pistool. Er zijn te vaak ontvoeringen of overvallen in Port-au-Prince en Pétionville. Gelukkig zijn wij weer veilig in Kenscoff aangekomen, een omgeving waar het veilig is en wij gewoon over straat kunnen lopen.

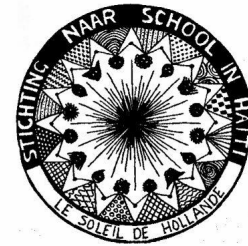
Vier vrouwen uit Nederland in Kenscoff

Het is deze keer heel bijzonder, wij zijn de maand september met vier Nederlandse vrouwen in Kenscoff. Agnes Hoogkamer is al weer 6 maanden werkzaam bij ons, zij begeleidt de verzorging van de 15 baby's, zij doet de boekhouding en nog zo veel meer. Wouda geeft seminar aan alle leerkrachten en nog enkele belangstellenden. In totaal 42 mensen, dit is ons project: “Onderwijs de Onderwijzer”. Men is erg enthousiast en men heeft al veel bijgeleerd. Dit moet veel verbetering geven op de scholen, Wouda gaat nog 3 weken de leerkrachten op de scholen begeleiden. Op 10 september komt Sigrid Sloot, een kinderarts, om samen met Agnes de kinderen op onze scholen te onderzoeken.

Afgelopen schooljaar zijn van de 880 leerlingen er 5 overleden. Wij hopen dat wij meer inzicht krijgen of ondervoeding werkelijk dit hoge sterftcijfer geeft of dat wormen en parasieten de reden zijn.

Ka-Blain

De grond in Ka-Blain is nog niet officieel gekocht. Wat is Haïti toch een moeilijk land. Wij wachten nog steeds op de autorisatie van de minister, maar wij zijn wel een stap verder. De papieren zijn bij de advocaat en ons is beloofd dat deze maand, misschien zelfs deze week, alles rond komt. Wij betalen alleen de kosten, dus geen loon, omdat de advocaat bevriend is met Jeanmax Noël, onze architect.

23 leerlingen geslaagd

De 5de klas in Kafou Badio heeft staatsexamen gedaan, er zijn 23 leerlingen van de 26 geslaagd. Dit is een fantastisch resultaat! Wij zijn echt heel trots! Het aantal punten ligt gemiddeld hoger dan bij andere scholen! De ouders zijn ook enorm trots! Zij zijn zelf bijna allemaal analfabeet en hun kind heeft het eerste diploma op zak!

Op 11 september zijn de scholen weer begonnen. Op het moment dat ik deze nieuwsbrief schrijf, weten wij het exacte aantal leerlingen nog niet. Wij schatten dat er tussen de 900 en 1000 kinderen naar onze scholen zullen gaan.

Angelore en Marijke

Onze baby's

Op 4 september is Angelore met haar nieuwe ouders vertrokken naar Frankrijk. Wat een prachtige ervaring dat Françoise en Jacques Fontaines, de ouders van Angelore, vier dagen bij ons in Kenscoff geloged hebben voordat zij met Angelore vertrokken. De ouders genoten van het contact met de Haïtianen en de eenvoud waarin wij leven. Zij waren enorm onder de indruk van onze scholen ver in de bergen.

Op dit moment hebben wij nog 14 baby's en peuters in huis. Heel erg triest is dat Wendy, 10 maanden oud, onverwacht is overleden. Hij was HIV-positief bij zijn geboorte, maar al maanden HIV negatief. Nu plotseling overleed hij, het zal onbekend blijven waaraan precies. Dit blijft ons schokken.

Water

Begin september hadden wij eindelijk weer water. Zeker twee maanden was er geen druppel uit de leiding gekomen. U hebt er geen idee van hoe blij wij zijn. Het bassin loopt weer vol en het toilet kan worden doorgetrokken.

Een warme groet, *Agnes en Marijke.*

Kenscoff augustus '06

Graag wil ook ik even een stukje schrijven in deze nieuwsbrief. Mijn naam is Wouda Bakker-Beitler. Vrouw van Harry en moeder van twee volwassen kinderen. Al 31 jaar zit ik in het onderwijs. Drie jaar geleden was ik voor het eerst in Haiti om bij Marijke te werken. Ik heb toen scholen ingericht en vooral ook "seminar" gegeven aan de leerkrachten. Zij hebben hier vaak geen opleiding en weten nauwelijks hoe ze iets aan kinderen moeten leren. Meestal gaat het door voorzeggen en vele malen herhalen. Ik heb toen veel voorbeeldlessen gegeven en alles heeft op mij een diepe indruk achtergelaten.

Wat hebben ze hier weinig en wat kunnen ze hier weinig en wat is onderwijs toch belangrijk om verder te komen in het leven.

Werkles: bloemen knippen en plakken

Ik heb van het bestuur van mijn school de Chr. Basisschool "De Wegwijzer" in Spakenburg opnieuw verlof gekregen om zes weken naar Haïti toe te gaan. Nu ben ik dus weer hier naar toe gereisd om les te geven aan de leerkrachten en veel lessen voor te doen en te herhalen. Toen ik hier aankwam was er veel herkenning. Helaas ook veel herkenning van armoede en honger. In Kenscoff zelf ziet het er slechter en viezer uit dan ik mij herinner. In het huis van Marijke is het echter veel drukker omdat er 15 baby's wonen, overal staan bedjes en hoor je kinderen. Marijke verzorgt deze kinderen tijdelijk, samen met Haitiaanse vrouwen (die hierdoor dus weer een loon verdienen). Het zijn kinderen die uiteindelijk nieuwe ouders zullen vinden omdat ze hier geen toekomst hebben. Gelukkig gaat het met deze kinderen over het algemeen goed, hoewel ze allemaal zwaar ondervoed en erg ziek waren. Er wordt hier erg goed voor hen gezorgd, zij spelen veel en je ziet veel blijde kindergezichten. Heerlijk!

Mijn taak is het om weer veel lessen te geven aan de leerkrachten van Marijke's scholen en andere belangstellenden. Dit vooral in de eerste drie weken van mijn verblijf hier. De laatste drie kan ik dan gebruiken om de leerkrachten te begeleiden in de klas. Gaan ze mijn voorbeeldlessen ook gebruiken? Voor deze lessen heb ik in Nederland al veel voorbereid. Gelukkig ken ik nu de situatie hier. Niet te vergelijken met een school in Nederland waar alle materiaal en veel spelletjes voor het grijpen liggen. Hier moeten ze het met

veel minder doen. De leerkrachten op Marijke's scholen zijn dan nog bevoorrecht vanwege het feit dat zij gebruik kunnen maken van heel veel spullen uit ons land of hier gekocht materiaal met geld van alle mensen die de stichting een warm hart toedragen.

Weer merk ik dat het niveau van veel leerkrachten niet hoog is en dat er bij sommigen weinig kennis is. Door anderen echter wordt goed les gegeven. Over het algemeen gaat het goed op de scholen maar het kan natuurlijk altijd nog beter. Waarbij je niets kunt vergelijken met Nederland. Vooral bij de kleuters is er nog veel te verbeteren. Meer spelen, veel praten, veel voorlezen, spelletjes en beweging zijn zo belangrijk voor een klein kind. Dat zie je hier echter nog niet genoeg. Kleintjes moeten veel stilzitten, luisteren en hebben weinig gelegenheid tot spelen. Ik hoop door mijn lessen de leerkrachten weer veel ideeën aan de hand te doen.

Op het moment dat ik dit stukje schrijf, heb ik nog maar een aantal dagen lesgegeven. Er komen er nog vele bij. Wat een plezier hebben we al met elkaar gehad en wat zijn de leerkrachten trots als ze iets moois hebben gemaakt. Velen zitten op het puntje van hun stoel om te zien wat er komt. Het is net een klas vol nieuwsgierige kinderen. Wat dat betreft is het geweldig om dit te zien. Aan het eind van de eerste week heb ik alle leerkrachten een stickertje uitgedeeld omdat ze zo goed gewerkt hebben. Die werden vol trots op hun hand of schrift geplakt. Dit geeft al veel aan van het verschil tussen Haiti en Nederland. Veel van mijn ervaringen staan op de website van de stichting. Ik hoop hier in de komende tijd nog veel plezier te hebben.

Werkles: Scheuren en plakken, begrip lang en kort

Onderwijs is zo belangrijk. Hier in dit land met zoveel analfabetisme is het een zegen als je kunt lezen en schrijven. Dat kan een goede toekomst betekenen en misschien wel een goede baan in een land met wel 80% werkloosheid.

Natuurlijk besef ik dat mijn bijdrage maar een heel kleine is. Zoals we in Nederland wel eens zeggen "een druppel op een gloeiende plaat", maar ooit las ik de volgende uitspraak: "Elke waterval begint met 1 druppel".

Wouda

Ik (Agnes Hoogkamer) ben nu alweer 5 maanden bij Marijke aan het werk, die tijd is echt omgevlogen. Ik heb het hier nog steeds erg naar mijn zin, het werk is erg gevarieerd en omdat er veel werk te doen is, verveel ik me geen moment!

En als u nu denkt: de scholen zijn dicht dus het is vast wat rustiger, dan heeft u het mis want we hebben het ook nu nog steeds erg druk: de scholen voor het nieuwe schooljaar opknappen, de school voorbereiden, boeken regelen, schoollijsten maken, boodschappen doen, de boekhouding bijwerken en ook het seminar is in volle gang en de baby's die hier in huis wonen verzorgen. Dat gaat natuurlijk gewoon door! Kortom werk genoeg!!!

Ook is er regelmatig een hulpvraag van de mensen hier in de buurt om diverse redenen. Zo kwam laatst een zus bij ons van een vrouw die aan het bevallen was en zij zei dat het niet goed ging. Toen Marijke en ik er heen gingen was de vrouw al bevallen van een tweeling, beide meisjes bleken al overleden te zijn in de buik en waren al in staat van ontbinding. De moeder konden we gelukkig nog wel helpen, zij kreeg de nodige hulp van ons en hierdoor kon deze jonge vrouw wel gered worden, want anders zou zij zeker aan de infecties zijn overleden. Dus ook dat zijn dingen die we hier nog bij het werk doen, al hebben we hier eigenlijk geen budget voor.....

Ik heb een paar keer de vraag gehad: "Marijke en jij hebben helemaal geen salaris terwijl jullie zo hard moeten werken, is dat niet demotiverend?" Nou, ik kan ook namens Marijke zeggen dat dit absoluut niet zo is. Als je zoveel ellende om je heen ziet dan is het zo mooi om te mogen helpen en daar doe je het voor. En natuurlijk is het soms best zwaar met de lange dagen die je maakt, de vele uren werk, de ellende die je hoort en ziet. Maar dat alles zijn maar momenten en dan besef je daarna alweer snel dat het een voorrecht is om de mensen hier te mogen helpen. De kinderen die je allemaal op straat roepen omdat ze op één van onze scholen zitten, de wetenschap dat Marijke ruim 900 kinderen aan scholing helpt en ik daarbij mag meehelpen, nou daar heb je dan wel een lange werkdag voor over hoor! En natuurlijk nemen we 's avonds ook even tijd om gezellig bij te praten, iets te eten en de dag door te nemen.

Kortom: het is erg fijn om hier te mogen helpen en te zien wat onze inzet voor de kinderen, baby's en veel andere Haïanen mag betekenen. Ik kijk uit naar de komende tijd, waar ik samen met Sigrid Sloot onze scholen langs zal gaan om de kinderen te onderzoeken en te helpen.

Wij hebben Sigrid gevraagd zich in deze brief voor te stellen, u leest het in de kolom hiernaast.

Het wordt weer een drukke tijd met nieuwe uitdagingen en in de volgende nieuwsbrief zult u weer kunnen lezen hoe dat allemaal is gegaan!

Agnes

Agnes onderzoekt Wismaïby, de moeder kwam voor hulp. Wismaïby is enkele dagen na zijn geboorte aan Tetanus overleden.

Sigrid stelt zich voor: Ik heet Sigrid Sloot, ben 35 jaar en ik ben opgegroeid in Groningen en heb daar ook geneeskunde gestudeerd. Ik kom uit een gezin van vier kinderen, ik heb twee broers en 1 zus. Na mijn studie heb ik, in verband met mijn opleiding tot kinderarts, in verschillende ziekenhuizen gewerkt. (Isalaklinieken Zwolle, Sophia kindziekenhuis Rotterdam, UMCG Groningen, Viecurie Medisch Centrum Venlo, en Academisch Ziekenhuis in Maastricht).

Sinds februari 2006 ben ik klaar met mijn opleiding tot kinderarts en nu werk ik in het AMC (Amsterdam) op de afdeling voor veel te vroeg geboren, om me daar verder te specialiseren tot neonatoloog. Tijdens mijn studie heb ik vaker in de zomerperiode in kindertehuizen gewerkt (toen had ik nog lange vakanties!). Ik heb in 1992 in Beit Jala in Israël gewerkt in een kindertehuis met gehandicapte kinderen (Jemima) en later heb ik nog in Brazilië (1993) en in Zuid-Afrika (1995) gewerkt.

Al mijn hele leven heeft ontwikkelingswerk en werken met kinderen me getrokken. Het blijft zo gezegd kriebelen! Ik heb daarom een balletje opgegooid bij Agnes en Marijke met de vraag of zij dachten dat ik zou kunnen helpen. Ik kreeg een heel enthousiaste mail terug en daarom ga ik nu voor een korte periode naar Haïti.

Het sterfte cijfer onder kinderen in Haïti is heel hoog en dat komt, kort door de bocht gezegd door ondervoeding, uitdroging, luchtweg infecties, tetanus en worminfecties. Ik ben van plan om de kinderen op school na te kijken en ze dan, zo nodig, in ieder geval te behandelen voor de luchtweginfecties en de darminfecties. Ik ben van plan om zoveel mogelijk medicijnen mee te nemen en eventueel als het mogelijk is, ze daar te kopen. Van uit Nederland is het moeilijk inschatten in hoeverre ik daar nuttig zal kunnen zijn maar ik zie er in ieder geval erg naar uit!!

Groeten van *Sigrid Sloot*

Container

De container staat sinds eind juni in Ka-Blain! De spullen zijn vervoerd naar Kenscoff! Het was een groot probleem om de container naar de bergen te vervoeren en netjes op zijn plek te zetten. Eerlijk gezegd is hij van de oplegger afgevallen. Men deed drie uur lang z'n best om de container met krikken en palen langzaam op de grond te laten glijden. Tot op het laatst hield men vol dat dit kon. Maar helaas, hij kantelde van de oplegger af. Daarna is hij rechtop gezet. Gelukkig was de container zo goed als leeg, dus is er niets kapot gegaan. Wij zijn nu alle schooltafels, stoelen en bureau's naar de scholen aan het vervoeren en richten de klassen er mee in.

De peuters bij ons thuis hebben fietsjes en speelgoed. Wat zijn zij blij. Uren spelen zij met de fietsjes en loopauto's.

Scholen voor scholen, kinderen voor kinderen

Er zijn verschillende scholen in Nederland, die onze stichting ondersteunen. Dit is een geweldige hulp! Om het werk in Haïti te kunnen voort zetten zou het fijn zijn als scholen in Nederland onze scholen in Haïti willen ondersteunen. Dit kan door geld in te zamelen door een sponsor loop, een rommelmarkt, een kerstmarkt, verkoop van noten, pennen, asperges, koeken, planten of een speciale Haïtidag te organiseren. Waarom vragen wij om geld? Met geld kunnen wij in Haïti de spullen kopen, dit komt de Haïtiaanse economie ten goede. Ook is het moeilijk om goederen naar Haïti te vervoeren. Spullen verzenden is enorm duur. Het is onmogelijk om te wachten totdat er een volgende container wordt aangeschaft en verscheept. Ook dit is erg duur en het duurt ongeveer 3 jaar voordat de goederen in Haïti aankomen. Er staat nog een volle container klaar!

Wanneer u geraakt bent door ons werk en als school, kerk, of vereniging iets zou willen organiseren, neem contact op!

Postadres: Marjan Cornelis, Dorpsstraat 12, 7863 PC Gees.

Online doneren is mogelijk via onze website, het is eenvoudig, er worden geen kosten in rekening gebracht. Er is een keuze uit meerdere manieren en talen!

Elk kind heeft recht op : Onderwijs, voeding, kleding en onderdak!

Wij proberen zo veel mogelijk kinderen dit recht te geven! Door uw financiële steun maakt U dit mogelijk. Wilt u ons helpen? Bij voorbaat heel hartelijk bedankt!

Namens de kinderen, ouders, leerkrachten, vrijwilligers, Agnes Hoogkamer en Marijke Zaalberg
Rabobank Westerbork: 3694 66 500 tnv."Stichting Naar School in Haïti"

De stichting "Stichting Naar School in Haïti" is opgericht op 29 december 1998 en ingeschreven in de K.v.K. te Meppel onder nummer 04 05 76 45. In Haïti als ECOLE SOLEIL D'HOLLANDE No. STG-03718-

Stephanie Chery

Vandaag, 5 september, werd Stephanie Chery, een meisje van 13 jaar, bij ons gebracht. Stephanie heeft striemen van mishandeling op haar armen, benen en rug, zelfs was zij met een mes gestoken. Haar ouders zijn overleden, haar stiefmoeder mishandelt haar en laat haar werken. Van ellende is zij weggelopen uit Carrefour. Het is nog een kind. Zij kijkt schichtig, bang, is lief en zij duimt. Agnes en ik hebben besloten haar een kans te geven. Zij mag blijven, gaat het goed, dan heeft zij een toekomst. Stephanie is nooit naar school geweest. Hoe zal dit gaan?

Heel veel dank! Het is fantastisch en geweldig!

Heel hartelijk willen wij alle scholen, kerken, stichtingen en particulieren bedanken, die ons werk met speciale acties steunen.

Administratie kantoor R.S.Kremer Assen	€ 200,-
Diaconie Hervormde Gemeente, Diever	€ 100,-
Diaconie Ned. Hervormde Gemeente Westerbork	€ 172,-
Oec. Streekgemeente De Bondgenoot Barneveld	€ 113,-
R.K. Basisschool 't Schoolhuys in Houten	€ 900,-
Haïtidag Zutphen	€ 125,-
Stichting Westland Support Other Foundations	€ 5000,-
Namens alle gasten in Gees, 40 jaar	€ 220,-
Chr.Jenaplanschool, De Kloostertuin, Assen	€ 129,-
Chr.B.school De Fontein in Sleen, noten actie	€ 1288,-
Noordelijke Accountants Unie in Assen	€ 500,-
RK Basisschool St. Theresia in Bilthoven	€ 118,-
Super de Boer in Westerbork, lege flessen actie	€ 425,-
Maartje en Wout, 40 jarig huwelijk	€ 1250,-
Zending CBS Willem Alexanderschool in Stiens	€ 1000,-
Stichting Projecthulp FLASH, voor transformateur	€ 1662,-
Via Marian Gees uit Breda	€ 150,-
Inzameling door Nina Schmidt in Dordrecht	€ 23,-
Prot.Chr.Basisschool De Hoekstee, Ommen	€ 150,-
Gestort bij RaboBank in Assen, Rolde, Smilde	€ 543,-

Marijke in Nederland

Ik ben in oktober, december en januari meerdere weken in Nederland. Graag kom ik een lezing houden bij u op school, in de kerk, bij een vereniging, een bijzondere gebeurtenis of voor uw vrienden. Interesse? Neem contact op: tel. 0593 370 850 of marijkezaalberg@hotmail.com

In onze website staat het laatste nieuws, foto's, filmpjes en het verhaal van Stephanie bij ons in Kenscoff!

www.stichtingnaarschoolinhaiti.nl